

РЕШЕНИЕ

№ 718

гр. София, 07.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8143** по описа за **2019** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична община, подадена чрез юрк. Б. Г. срещу РЕШЕНИЕ от 06.06.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 96-ти състав, постановено по нахд № 6430/2019г.

В обстоятелствената част на касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Твърди се, че от събраните писмени и гласни доказателства по категоричен начин е доказано извършването на административното нарушение от Д. Т. М., а в хода на производството не са били допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяна на наказателния акт и да са ограничили правото на защита на санкционираното лице. На нарушителя са били вменени всички факти от обективния състав на нарушението, изразяващо се в пътуване с нередовен превозен документ и отказ да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и се потвърди наказателното постановление № 346577/2018 от 14.12.2018г. на Зам. кмета на Столична община.

Ответникът – Д. Т. М., редовно призована в проведеното открито съдебно заседание се представлява от адв.З. О., който оспорва жалбата и моли съдът да я остави без уважение. Заявена е претенция за присъждане на направените по делото разноски.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли съдебният акт да бъде потвърден.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 06.06.2019г. по нахд № 6430/2019г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав е отменил наказателно постановление /НП/ № 346577/2018 от 14.12.2018г., издадено от Зам. Кмета на Столична община, с което за нарушение по чл. 18 ал.1, т.1, т.2, т.3 във вр. чл.46 ал.1 и чл.47 ал.1 от НРУПОГТТСО на Д. Т. М. е наложено административно наказание- глоба в размер на сумата от 50.00 лева на основание чл.49 от НРУПОГТТСО.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя В. А. Х., свидетеля П. В. И. както и писмените доказателства, представени по делото, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че в хода на административно-наказателното производство е допуснато нарушение на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН- липсва пълно и ясно описание на фактите и обстоятелствата при извършване на нарушението, неточна е неговата правна квалификация, което е ограничило ефективното право на защита на санкционираното лице. Неправилно е била приложена и разпоредбата на чл.49 от НРУПОГТТСО, вместо тази на чл.101 т.1 от ЗавПр.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 16.10.2018г. в 14.58 часа в [населено място], Д. Т. М. е пътувала в автобус № 73, след спирка „Национален център по рехабилитация” в посока НБУ, район „О. купел” с нередовен превозен документ и е отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. За констатираното нарушение, определено като такова по чл. 18 ал.1, т.1, т.2, т.3 във вр. чл.46 ал.1 и чл.47 ал.1 от НРУПОГТТСО е бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 0346577/16.10.2018г., въз основа на който е било издадено и наказателното постановление № 346577/2018 от 14.12.2018г. от Зам.Кмет на Столична община.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

В издаденото НП № 346577/2018г. от 14.12.2018г. е посочено, че Д. Т. М. пътува с нередовен превозен документ. Не е отбелязано в какво се състои нередовността на документа по см. на чл.12 във вр.чл.10 от НРУПОГТТСО. В словесното описание на нарушението не е конкретизирано коя хипотеза на нередовност на превозния

документ е реализирана в случая, като АНО е бил длъжен да индивидуализира нарушението и да посочи, че картата за еднократно пътуване № 39915 не е била е валидирана от Д. Т. М. в превозното средство /автобус № 73 с инв. № 1204/ на негов перфоратор -чл.10 ал.1 т.1 от Наредбата.

В НП нарушението е правно квалифицирано по чл. 18, ал.1, т. 1, т.2, т.3 във вр.чл.46 ал.1 и чл.47 ал.1 от Наредбата. Съгласно тази разпоредба „При пътуване е превозните средства на обществения градски транспорт пътниците са длъжни да спазват разпоредбите на настоящата наредба, както и:

1. да притежават редовен превозен документ при превоза и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото;
2. да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани електронни карти да показват документ за самоличност при поискване;
3. при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

В случая, от бланкетно посочената правна квалификация в НП не става ясно какво точно нарушение е извършила Д. Т. М.. От съдържащото се в АУАН словесно описание на процесното нарушение - "пътува с нередовен превозен документ", е налице несъответствие с дадената правна квалификация, която предполага едновременно ответникът да не е притежавал редовен превозен документ, да не е предоставил превозния си документ на контролните органи за проверка, да е било констатирано нарушение, при което е последвал отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролора по редовността на пътниците, да не е слязъл от превозното средство на следващата спирка и да не е предоставил на контролните органи своята лична карта за съставяне на АУАН.

От друга страна посочената втора разпоредба на чл.46 ал.1 от Наредбата, предвижда, че „при констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците: 1. в превозното средство картата се валидира от длъжностното лице - контролър и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство; 2. при слизане на нередовния пътник, последният заплаща стойността на картата на спирката”. Така цитираната разпоредба не санкционира отказ на нарушителя да бъде закупена от него карта за еднократно пътуване, продавана от контролора по редовността на пътниците, така както е описано в АУАН и НП. Поради разминаването в словесното описание на нарушението и правната му квалификация, атакуваното наказателно постановление правилно е било дефинирано, като незаконосъобразен акт, защото е издадено в противоречие с изискването на чл.57 ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН. Настоящият съдебен състав споделя съжденията на СРС, НО, 96-ти състав, че в хода на административното производство са били допуснати процесуални нарушения, които са ограничили ефективното упражняване на правото на защита на санкционираното лице. За Д. Т. М. е останало неясно какво конкретно нарушение е извършила и е препятствана възможността й адекватно да организира и проведе в пълен обем правото си на защита.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали СРС, НО, 96-ти състав да отмени наказателния акт и изразяващи се в допуснати съществени процесуални нарушения в развитото се административно-наказателно производство по ЗАНН. При условията на чл.221 ал.2 от АПК съдът препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат отново преповтаряни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 06.06.2019г. на СРС, НО, 96-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63 ал.3 от ЗАНН в полза на ответната страна следва да бъдат възстановени направените в процеса разности, които представляват адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв.З. О. и възлизат на стойност от 300.00 лева, съгласно договор за правна защита и съдействие от 06.01.2020г. /л.13 от делото/.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.06.2019г. постановено по нахд № 6430/2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Д. Т. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет.7 сумата от 300.00 /триста/ лева на основание чл.63 ал.3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.